

Sách Daniel - Số Hai Mười Bảy

Một giấc mơ bí mật khác

Jeff Pippenger

2023-12-22

Giấc mộng thứ hai của Nebuchadnezzar đánh dấu “thời kỳ cuối cùng”, khi hai hạng người thờ phượng được kêu gọi đến để khảo cứu “sự gia tăng kiến thức” đã được mở ấn vào năm 1798. Khi ấy Daniel cũng được gọi là Beltshazzar, qua đó xác định ông là dân giao ước của Đức Chúa Trời, vì trong ý nghĩa tiên tri, việc đổi tên đánh dấu một mối quan hệ giao ước. Nebuchadnezzar thừa nhận rằng Daniel có sự hiện diện của Đức Thánh Linh, và dựa trên kinh nghiệm trước đây với Daniel, ông nghĩ rằng “không có điều kín nhiệm nào” sẽ làm khó Daniel; nhưng điều kín nhiệm của giấc mộng này đã khiến Daniel bối rối.

Hỡi Beltshazzar, bậc đứng đầu các thuật sĩ, vì ta biết rằng trong ngươi có thần của các thần thánh và chẳng có điều kín nhiệm nào làm ngươi bối rối, hãy thuật cho ta các khái tượng của chiêm bao ta đã thấy, cùng sự giải nghĩa của nó. Đây là những khái tượng trong đầu ta khi ta nằm trên giường: Ta thấy, kia, có một cây ở giữa đất, tầm vóc nó rất lớn. Cây ấy lớn lên và trở nên mạnh mẽ; chiều cao nó vươn tới trời, và người ta thấy nó đến tận cùng khắp đất. Lá nó tươi tốt, trái nó dồi dào, và trong nó có thức ăn cho mọi loài; thú đồng núp bóng dưới nó, chim trời ở trong các nhánh nó, và mọi xác phàm đều được nuôi bởi nó. Ta đang thấy trong các khái tượng đầu ta trên giường, kia, có một đấng canh giữ, một đấng thánh, từ trời xuống; Ngài cất tiếng lớn mà phán rằng: Hãy đốn cây, chặt các nhánh nó, rung rụng lá nó, và rải tán trái nó; hãy khiến các thú bò chạy khỏi dưới nó, và chim chóc khỏi các nhánh nó; dầu vậy, hãy để lại gốc rễ nó trong đất, với đai sắt và đồng buộc lấy, giữa đám cỏ non ngoài đồng; hãy để nó bị thối sương trời, và phần nó ở với thú vật giữa cỏ của đất; hãy đổi lòng nó khỏi lòng người, và ban cho nó một lòng thú vật; và để bảy thời kỳ trải qua trên nó. Sự này do chiếu chỉ của các đấng canh giữ, và quyết định bởi lời của các đấng thánh; hầu cho kẻ sống biết rằng Đấng Tối Cao cai trị trong nước loài người, Ngài ban nó cho ai tùy ý Ngài, và lập lên trên đó cả những người hèn mọn nhất. Chiêm bao này, chính ta là vua Nebuchadnezzar đã thấy. Bây giờ, hỡi Beltshazzar, hãy giải nghĩa nó, vì hết thảy các bậc khôn ngoan trong nước ta đều không thể cho ta biết sự giải nghĩa; nhưng ngươi có thể, vì trong ngươi có thần của các thần thánh. Bây giờ Daniel, tên là Beltshazzar, kinh ngạc trong một giờ, và các tư tưởng khiến người bối rối. Vua nói: Beltshazzar, chớ để chiêm bao hay sự giải nghĩa nó làm ngươi bối rối. Beltshazzar thưa rằng: Chúa tôi ơi, ước gì chiêm bao ứng nghiệm trên những kẻ ghét vua, và sự giải nghĩa nó trên kẻ thù nghịch vua. Daniel 4:9-19.

Daniel “bối rối” trước giấc mơ và lời giải nghĩa, vì ông hiểu rằng Nebuchadnezzar có thể phật ý với lời giải nghĩa ấy; nhưng khi Nebuchadnezzar khích lệ ông lên tiếng, Daniel đã nói với Nebuchadnezzar một lời cảnh báo về sự phán xét sắp đến. Lời cảnh báo về sự phán xét sắp đến này là biểu tượng cho lời cảnh báo của thiên sứ thứ nhất xuất hiện vào thời kỳ cuối cùng, vào năm 1798.

Bấy giờ Đa-ni-ên, tức là Bê-nê-sát-sa, sững sờ một giờ, và những ý nghĩ khiến ông bối rối. Vua phán rằng: Bê-nê-sát-sa, chớ để chiêm bao hay sự giải nghĩa của nó làm ngươi bối rối. Bê-nê-sát-sa đáp rằng: Lạy chúa tôi, ước gì chiêm bao ấy ứng cho những kẻ ghét vua, và sự giải nghĩa của nó cho các kẻ thù nghịch của vua. Đa-ni-ên 4:19.

Daniel đã "sững sờ suốt một giờ." Chữ "giờ" này là một trong năm lần từ "giờ" xuất hiện trong sách Daniel, và nó không hề xuất hiện ở bất cứ nơi nào khác trong Cựu Ước. Tại đây, nó tượng trưng cho khoảng thời gian Daniel—người đại diện cho những "kẻ khôn ngoan" hiểu sự gia tăng của sự hiểu biết—chuẩn bị đưa ra lời cảnh báo của thiên sứ thứ nhất, là lời công bố việc mở ra cuộc phán xét điều tra vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Sự giải nghĩa giấc mộng của Daniel bao gồm không chỉ lời công bố về một cuộc phán xét sắp đến, mà còn lời kêu gọi Nebuchadnezzar chấm dứt tội lỗi, đại diện cho phúc âm đòi hỏi của thiên sứ thứ nhất. Chữ "giờ" sẽ được định vị về mặt tiên tri vào thời kỳ cuối cùng, năm 1798, khi thiên sứ thứ nhất bước vào lịch sử. Thiên sứ thứ nhất đã bước vào lịch sử vào năm 1798, khi kết thúc "bảy thời kỳ" của cơn báo oán của Đức Chúa Trời giáng trên vương quốc miền bắc, bắt đầu từ năm 723 TCN.

Vi ấy là những ngày báo thù, để mọi điều đã chép được ứng nghiệm. Khốn cho những người mang thai và những người cho con bú trong những ngày ấy! Vì sẽ có cơn khốn khổ lớn trong xứ, và cơn thịnh nộ giáng trên dân này. Họ sẽ ngã chết vì lưỡi gươm, và bị dẫn đi lưu đày giữa muôn dân; và Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại giày xéo cho đến khi thời kỳ của dân ngoại được trọn. Lu-ca 21:22-24.

Nê-bu-cát-nết-sa sẽ phải sống với lòng dạ của loài thú trong suốt thời kỳ báo thù của Đức Chúa Trời, vốn đã giáng trên vương quốc miền bắc của Y-sơ-ra-ên, vì Nê-bu-cát-nết-sa là vua phương bắc. Lu-ca xác định cùng thời kỳ ấy là "những thời kỳ" ("thời kỳ của các dân ngoại"), dùng số nhiều, khi ông đánh dấu điểm kết thúc của sự giày xéo Giê-ru-sa-lem.

Họ sẽ ngã gục dưới lưỡi gươm, bị bắt đi làm phu tù giữa mọi dân tộc; và Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân ngoại giày đạp cho đến khi thời kỳ của dân ngoại được hoàn tất. Lu-ca 21:24.

Trong sách Khải Huyền, thời của dân ngoại giày xéo đền thánh và đạo binh được xác định một cách đơn giản là một nghìn hai trăm sáu mươi năm, vì điều đó chỉ đơn giản nhằm nhấn mạnh thời kỳ bách hại của giáo hoàng.

Nhưng sân ở ngoài đền thờ thì hãy bỏ qua, đừng đo; vì nó đã được giao cho dân ngoại; và họ sẽ giày đạp thành thánh trong bốn mươi hai tháng. Và Ta sẽ ban quyền năng cho hai chứng nhân của Ta, và họ sẽ nói tiên tri một ngàn hai trăm sáu mươi ngày, mặc bao gai. Khải Huyền 11:2, 3.

Sứ điệp cảnh cáo mà Đa-ni-ên ban cho Nê-bu-cát-nết-sa tượng trưng cho lời cảnh báo về sự phán xét sắp đến. Sự xuất hiện của sứ điệp cảnh cáo ấy được đặt một cách biểu tượng vào năm 1798, khi thiên sứ thứ nhất đến để cảnh báo về sự phán xét điều tra đang đến gần. Sự phán xét đã được dự báo trên Nê-bu-cát-nết-sa xảy ra trong lần xuất hiện thứ hai của từ "giờ" trong chương bốn.

Tất cả những điều ấy đã xảy đến cho vua Nê-bu-cát-nết-sa. Hết mười hai tháng, ông đi dạo trong cung điện của vương quốc Ba-by-lôn. Vua nói: Chẳng phải đây là Ba-by-lôn vĩ đại mà ta

đã xây cất làm nhà cho vương quốc bởi sức mạnh quyền năng của ta, và để vinh hiển cho uy nghi của ta sao? Khi lời ấy còn ở trên môi vua, có tiếng từ trời phán: Hỡi vua Nê-bu-cát-nét-sa, lời này phán cho ngươi: Vương quốc đã lia khỏi ngươi. Người ta sẽ đui ngươi khỏi loài người, chỗ ở của ngươi sẽ ở với thú ngoài đồng; họ sẽ khiến ngươi ăn cỏ như bò, và bảy kỳ sẽ qua trên ngươi, cho đến khi ngươi biết rằng Đấng Rất Cao cai trị trong vương quốc loài người và ban nó cho bất cứ ai Ngài muốn. Ngay giờ ấy, điều ấy đã ứng nghiệm trên Nê-bu-cát-nét-sa: ông bị đui khỏi loài người, ăn cỏ như bò, và thân thể ông ướt đầm sương trời, cho đến khi tóc ông mọc dài như lông chim ung, và móng tay ông như vuốt chim. Đa-ni-ên 4:28-33.

Sự phán xét đã được báo trước đã đến đúng vào "giờ" khi Nebuchadnezzar nâng lòng mình lên vì kiêu ngạo. Sự phán xét điều tra đã được báo trước đã đến khi "giờ" phán xét điều tra của Đức Chúa Trời bắt đầu.

"Giờ" phán xét của Đức Chúa Trời vào ngày 22 tháng 10 năm 1844 đã tạo ra hai hạng người thờ phượng, được mô tả là "khôn ngoan" và "kẻ ác" trong Daniel chương mười hai, và cũng được mô tả là "khôn" hoặc "đại" trong dụ ngôn mười trình nữ, và cũng được mô tả là những người được xưng công chính bởi đức tin trong Habakkuk chương hai, được đối chiếu với những kẻ bội lộ cùng một bản chất như Nebuchadnezzar trong "giờ" khi phán xét đến trên ông.

Kia, linh hồn tự cao của người ấy không ngay thẳng trong người ấy; nhưng người công chính sẽ sống bởi đức tin mình. Ha-ba-cúc 2:4.

Hai hạng người trong từng dòng trong ba dòng đã được bày tỏ khi "giờ" phán xét của Ngài đến vào ngày 22 tháng 10 năm 1844, và đó chính là điều mà "giờ" phán xét của Nebuchadnezzar tượng trưng. Năm 1798 là sự kết thúc của con thịnh nộ "thứ nhất" của "bảy lần", khi giáo hoàng quyền ngừng thịnh vượng, vì nó đã bị giáng một vết thương chí tử.

Vua ấy sẽ làm theo ý muốn mình; sẽ tự tôn mình và tự nâng mình lên trên mọi thần, nói những điều lạ lùng chống lại Đức Chúa Trời của các thần, và sẽ thịnh vượng cho đến khi con thịnh nộ được hoàn tất; vì điều đã định ắt sẽ xảy ra. Đa-ni-ên 11:36.

Năm 1844 là sự kết thúc của con phần nộ "cuối cùng":

Và người nói: Nay, ta sẽ cho ngươi biết điều sẽ xảy ra vào kỳ cuối cùng của con thịnh nộ; vì đến kỳ đã định thì sự cuối cùng sẽ đến. Daniel 8:19.

Lần xuất hiện đầu tiên của từ "giờ" trong Đa-ni-ên đoạn bốn tượng trưng cho năm 1798; tức là sự kết thúc của phần "thứ nhất" trong con thịnh nộ "bảy lần" của Đức Chúa Trời chống lại vương quốc phía bắc của Israel; sự đến của sứ điệp thiên sứ thứ nhất vào thời kỳ cuối cùng; và sự kết thúc "bảy lần" của Nê-bu-cát-nét-sa vào "cuối những ngày."

Lần sử dụng thứ hai của từ "giờ" trong chương bốn sách Đa-ni-ên tượng trưng cho năm 1844; đó là sự kết thúc của con phần nộ "bảy lần" "cuối cùng" chống lại vương quốc miền nam Giu-đa. Đó cũng là sự khởi đầu của kỳ phán xét điều tra và sự phán xét cá nhân của Nebuchadnezzar.

Chương một xác định lịch sử của quá trình thử nghiệm ba bước, và đánh dấu sự gia tăng quyền năng của sứ điệp của thiên sứ thứ nhất vào ngày 11 tháng 8 năm 1840. Chương bốn đại diện cho sự

xuất hiện của sứ điệp của thiên sứ thứ nhất vào thời kỳ cuối cùng năm 1798, và được đặt chồng lên chương một. Chương bốn nhân mạnh sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và lời cảnh báo của nó về sự phán xét đang đến gần, và đánh dấu ngày 22 tháng 10 năm 1844, cùng sự xuất hiện của sứ điệp của thiên sứ thứ ba.

Cùng nhau, chúng đại diện cho giai đoạn khởi đầu không chỉ của Cơ Đốc Phục Lâm mà còn của Hoa Kỳ. Các chương một đến ba cũng bàn về lịch sử vào thời điểm kết thúc của Cơ Đốc Phục Lâm, và về sự kết thúc của Hoa Kỳ. Chương năm và lời chứng của Belshazzar cũng phù hợp với ba chương đầu tiên đó.

Chương một, khi đặt song hành với chương bốn, tiêu biểu cho phong trào của thiên sứ thứ nhất và cho lịch sử khi sách Đa-ni-ên được mở ấn vào thời kỳ cuối cùng năm 1798. Sứ điệp được mở ấn khi ấy được tượng trưng bằng Khải tượng về sông U-lai, biểu thị sự gia tăng hiểu biết chứa trong các chương bảy, tám và chín của sách Đa-ni-ên.

Năm thứ ba đời vua Bên-xát-sa trị vì, một Khải tượng hiện ra cho tôi, tức là tôi, Đa-ni-ên, sau Khải tượng đã hiện ra cho tôi lúc đầu. Trong Khải tượng, tôi thấy mình ở tại Su-san, trong cung điện, thuộc tỉnh Ê-lam; và trong Khải tượng, tôi thấy mình đang ở bên sông U-lai. Đa-ni-ên 8:1-2.

Các chương một đến ba, khi được đặt song hành với chương năm, biểu thị phong trào thiên sứ thứ ba và giai đoạn lịch sử khi sách Đa-ni-ên được mở ấn vào năm 1844. Thông điệp được mở ấn khi ấy được tượng trưng bằng Khải tượng về sông Hiddekel, vốn biểu thị sự gia tăng hiểu biết nằm trong các chương mười, mười một và mười hai.

Và vào ngày hai mươi bốn của tháng thứ nhất, khi tôi đang ở bên bờ sông lớn, tức là sông Hiddekel. Đa-ni-ên 10:4.

Chúng ta sẽ tiếp tục xem xét dòng dõi của Nebuchadnezzar và Belshazzar trong bài viết tiếp theo.

Cần có sự nghiên cứu Lời Đức Chúa Trời một cách sát sao hơn nhiều. Đặc biệt, sách Đa-ni-ên và Khải Huyền cần được chú ý như chưa từng có trong lịch sử công việc của chúng ta. Có thể chúng ta sẽ nói ít hơn ở một số phương diện liên quan đến quyền lực La Mã và giáo hoàng quyền, nhưng chúng ta nên hướng sự chú ý đến những gì các đấng tiên tri và các sứ đồ đã viết dưới sự soi dẫn của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh đã sắp đặt mọi sự như vậy, cả trong việc ban cho lời tiên tri lẫn trong các biến cố được mô tả, để dạy rằng tác nhân là con người phải ẩn đi, ẩn mình trong Đấng Christ, còn Chúa là Đức Chúa Trời trên trời và luật pháp của Ngài phải được tôn cao.

Hãy đọc sách Đa-ni-ên. Hãy điềm lại, từng điềm một, lịch sử của các vương quốc được mô tả ở đó. Hãy nhìn các chính khách, các hội đồng, những đạo quân hùng mạnh, và xem Đức Chúa Trời đã hành động để hạ thấp sự kiêu ngạo của loài người và đặt vinh quang con người vào bụi đất như thế nào. Chỉ một mình Đức Chúa Trời được bày tỏ là vĩ đại. Trong Khải tượng của nhà tiên tri, người ta thấy Ngài quật đổ một kẻ cầm quyền hùng mạnh và dựng lên một kẻ khác. Ngài được bày tỏ là Chúa tể của vũ trụ, sắp lập vương quốc đời đời của Ngài—Đấng Thượng Cổ, Đức Chúa Trời hằng sống, Nguồn của mọi sự khôn ngoan, Đấng Tể Trị hiện tại, Đấng tỏ bày tương lai. Hãy đọc và hiểu con người nghèo hèn, mỏng manh, chóng tàn, sai lạc, tội lỗi

biết bao khi tự cất lòng mình lên theo sự hư không.

Đức Thánh Linh, qua Ê-sai, hướng chúng ta đến với Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời hằng sống, như đối tượng chính của sự chú ý—đến Đức Chúa Trời như đã được bày tỏ trong Đấng Christ. “Vì một con trẻ đã sinh cho chúng ta, một con trai đã được ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ ở trên vai Ngài; và danh Ngài sẽ được gọi là Lạ Lùng, Đấng Cố Vấn, Đức Chúa Trời quyền năng, Cha Đồi Đồi, Chúa Bình An” [Ê-sai 9:6].

Ánh sáng mà Đa-ni-ên nhận trực tiếp từ Đức Chúa Trời đã được ban cách đặc biệt cho những ngày sau rốt này. Những khái tượng ông thấy bên bờ sông Ulai và Hiddekel, những dòng sông lớn của Shinar, hiện đang dần được ứng nghiệm, và mọi biến cố đã được tiên báo sẽ sớm xảy đến.

"Hãy xem xét hoàn cảnh của dân tộc Do Thái khi các lời tiên tri của Đa-ni-ên được ban ra. Con cái Ít-ra-ên đang ở trong cảnh lưu đày, đền thờ của họ đã bị phá hủy, việc phụng sự nơi đền thờ bị đình chỉ. Tôn giáo của họ đã tập trung vào các nghi lễ của hệ thống tế lễ. Họ đã coi các hình thức bề ngoài là tối quan trọng, trong khi đánh mất tinh thần thờ phượng chân thật. Việc thờ phượng của họ bị pha tạp bởi những truyền thống và tập tục ngoại giáo, và khi cử hành các nghi lễ tế lễ, họ không nhìn vượt khỏi cái bóng để thấy thực chất. Họ không nhận ra Đấng Christ, của lễ thật cho tội lỗi của loài người. Đức Chúa Trời đã hành động để đưa dân sự vào cảnh lưu đày và đình chỉ các việc phụng sự trong đền thờ, hầu cho các nghi lễ bề ngoài không trở thành toàn bộ tôn giáo của họ. Những nguyên tắc và thực hành của họ phải được thanh lọc khỏi ngoại giáo. Việc phụng vụ nghi lễ chấm dứt để sự thờ phượng từ tấm lòng được phục hồi. Vinh quang bề ngoài bị cất bỏ để điều thuộc linh có thể được bày tỏ." Manuscript Releases, tập 16, 333, 334.